

Da bemeldte foreløbige Lov i Henhold til den foranførte Grundlovsbestemmelse vil være at forelægge den nu samlede Rigsdag, har Ministeriet affattet foranstaaende Udlast til Lov, i hvilket Indholdet af den foreløbige Lov er optaget, og saaledes Forpligtelsen til at forelægge samme for Rigsdagen fuldestgjort, men i hvilket der, i Anledning af, at Kolera sygdommen i den seneste Tid har vist sig i de os nærmere liggende Dele af Frankrig, desuden er optaget nogle andre Bestemmelser, der efter Samraad med det Kongelige Sundhedskollegium anses for fornødne til at beskytte Landet mod Kolera.

Med Hensyn til de i Forslaget indeholdte Bestemmelser, saavel de fra den foreløbige Lov af 12te September d. A. optagne som de ny i nærværende Lovforslag tilføiede, skal man iøvrigt bemærke Følgende:

Forslaget gaar for det første ud paa at aabne Justitsministeriets Udgang til, hvor det findes fornødent, at anordne Karantæne mod epidemisk Kolera saaledes, at det fra Skibe, som komme fra Steder, i Forhold til hvilke Karantæne er anordnet, overhovedet ikke tillades Nogen at komme i Land, førend 10 Dage ere forløbne fra sidste mistænkelige Samkvem, hvornæst det i ethvert Tilfælde, hvor Skibet har eller paa Rejsen har havt mistænkelige Dødsfald eller Sygdomstilfælde ombord, nægtes de ombordværende Sunde at komme i Land, forinden 10 Dage ere forløbne siden Desinficering af Skibet har fundet Sted efter sidste mistænkelige Dødsfald eller Sygdomstilfælde. Iøvrigt ere Reglerne om den Fremgangsmaade, Skibe have at iagttage ved Ankomsten her til Landet, og hvad Tilhynsmyndighederne have at foranstalte ligeoverfor Skibet, overensstemmende med de Regler, der i Loven af 2den Juli 1880 ere givne for det Tilfælde, at Karantæne i Henhold til den nævnte Lov er anordnet, alene med den Forskjel, som er en Folge dels af, at man ikke ubetinget har anset det fornødent at nægte Skibet at anløbe Steder, hvor der ikke findes en Karantænekommission, men har ment, at det kunde overlades det paa saadanne Steder bestaaende Tilhyn at afgjøre, om Skibet skal henvises til et Sted, hvor der er Karantænekommission og Isolationslokale, dels af, at der ikke for Tiden findes nogen Karantæneanstalt, hvortil Skibet kan henvises, af hvilken Grund de af Sygdommen ikke angrebne Personer paa

Skibet maa forblive ombord i samme, indtil Praktica kan meddeles, medens de paa Skibet forefundne Syge maa behandles i de i Rjøbtaæderne i Henhold til Loven af 2den Juli 1880 § 9 indrettede Isolationslokaler.

Paragraferne 1—9 ere iøvrigt overensstemmende med den foreløbige Lovs Bestemmelser, alene med Undtagelse af, at der i Slutningen af § 3 1ste Stykke er stet en Tilføielse, hvorved der, nærmest af Hensyn til Lodser, der landsættes fra Dampskibe, som ville seile videre og altsaa ikke forblive i Karantæne, er aabnet Udgang til at underkaste Personer, som i Embeds eller Bestillings Medfør have været ombord i mistænkelige Skibe, en Observation i Land.

Derimod ere §§ 10 og 11 nye. Disse ere efter Forhandling med det kongelige Sundhedskollegium indsatte særligt med Hensyn til Muligheden af, at Epidemien maatte udbrede sig til Nabolande. Ved den første af disse Paragrafer er Udgangen til at udstede Forbud mod visse Gjenstande udvidet til nogle flere, mod hvis uhindrede Indførelse der ogsaa andet Steds er udstedt Forbud; denne Bestemmelse har navnlig Betydning, forsaavidt den giver Udgang til at forhindre Indførelse af urene Gjenstande, der have været i Berøring med Personer, og som medføres som Reise-gods, hvilket er anset fornødent, da der Desinficering af slige Gjenstande paa Grændsen, som kan paabydes efter Lov 2den Juli 1880 § 32, er forbunden med saa væsentlige Ulemper, at et ubetinget Forbud mod Indførelsen bestemt maa foretrækkes. Ved § 11 aabnes der, i Sighed med hvad der er paabudt baade af Thidsfland og af Østerrig, Udgang til at underkaste de til Lands over Grændsen ankomende Personer et Vægeesthyn og Ret til at tilbageholde de Personer, som maa anses for mistænkte for at lide af Kolera, indtil de mistænkelige Symptomer ere hævede. De hyderligere Forskrifter, som i saa Henseende maatte være fornødne, ville kunne træffes administrativt, og Paragrafen indskrænker sig derfor til at udtale Hovedreglen, hvorunder ogsaa falder Hjemlen for Justitsministeriet til at afholde de dertil medgaaende Udgifter, der, overensstemmende med Grundlovsbestemmelserne i Lov af 2den Juli 1880, antages at burde paahvile Statskassen. Endelig er der i § 12 ligesom i Lovens Titel foretaget nogle ubetydelige Ændringer, der ere foranledigede ved Tilføielsen af §§ 10 og 11.